

σας, να προφυλάττεσθε από πάν εἶδος καταχρήσεως, να προλαμβάνετε τὸ λαθρεμπόριον, να λαμβάνετε τὰ δικαιώματα κατὰ τὰς διατάξεις, να κρατῆτε τὰ κατάστιχα, βιβλία καὶ λογαριασμοὺς καθαρὰ, να ἐμβάζετε τὰ συναζόμενα χρήματα κατὰ μῆνα ἐπὶ τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴν διὰ μέσου ῥυθινοῦ ἐδιωρίσθητε, να στέλλετε πρὸς αὐτὴν κατ' εὐθείαν διὰ τοῦ Ταχυδρομείου τοὺς λογαριασμοὺς σας κατὰ μῆνα, σημειοῦντες διακεκριμένως τὸσα συνάξετε ἀπὸ εἰσῶν καὶ τελώνων, καὶ ἐντυπώσθαι πρῶτον κατὰ τὰς δοθείσας ὑμῖν ὁδηγίας. Ἀπαιτοῦνται εἰς ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους τὴν ὑπηρεσίας ταύτης τὸ εμπόριον καὶ ἡ ἐνοικίσις τῶν ἰσθίων προσόδων. Ανακαλοῦσα λοιπὸν ὑμᾶς ἀπ᾿ αὐτὰς τὰ καθήκοντά σας, ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἐλπίζει, ὅτι θελετε προθυμοποιηθῆ ἐπὶ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν, ἐπιμειλίωμοι ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 23 Μαΐου 1829.

Ἡ Ἐπιτροπὴ
Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΙΟΥΣ
Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ

ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ.

Γενικαὶ Διατάξεις.

- 1. Εἰς τὰ ἐγκληματικὰ εἶναι διπλῆ ἀγωγή, Δημόσιαι καὶ Πολιτικαί.
- 2. Ἡ Δημοσια ἀγωγή κινεῖται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ποινῶν ἀπὸ μόνου τοῦ δημοσίου ὑπουργοῦ εἰς ὅσους τὴν ἐμπιστεύεται ὁ νόμος.
- 3. Ὁ θάνατος τοῦ ὑπόπτου, ἢ τοῦ ἐγκαλουμένου, σβέννεται τὴν Δημοσίαν Ἀγωγὴν.
- 4. Ἡ Πολιτικὴ Ἀγωγή εἶναι διὰ τὴν ἐπὶ ἀνὴρ τῆς ζημίας, δύναται νὰ κινήθῃ καὶ κατὰ τῶν κληρονόμων τοῦ ὑπόπτου, ἢ τοῦ ἐγκαλουμένου, καὶ ἀνήκει εἰς μόνους, ὅσοι ἐξυμνήσαν ἀπὸ ὅποιουδήποτε ἐγκλήματος ἢ πταίσματος.
- 5. Ἄν δὲν κινήθω συγγενὸς καὶ αἱ δύο ἀγωγαὶ ἰσῶπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, ἡ Πολιτικὴ ἀναβάλλεται, ἕως αὐτῆς ἀπορριπθῆ ὀριστικῶς ἡ Δημοσία.
- 6. Ἡ παραίτησις τῆς Πολιτικῆς Ἀγωγῆς δὲν σβένει, εὐδ' ἀναβάλλει τὴν Δημοσίαν.
- 7. Ἀμφοτέραι αἱ ἀγωγαὶ παραγράφονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περὶ τῆς Ἐγκαλέσεως.

- 8. Πᾶσα καθεστῶσα κίβητις, πᾶς ἄποστολος, ἢ ἀξίωματικὸς δημόσιος, ὅστις, μετερχόμενος τὰ ἔργα τοῦ ὑπουργήματός του, πληρορροπῆ τι ἐγκλημα ἢ πταίσμα, ὄφειλε νὰ τὸ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως εἰς τὸν Ἀστυνομικὸν τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας ἐπράχθη τὸ ἐγκλημα, τὸ πταίσμα, ἢ εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας εὐρίσκεται ὁ ὑπόπτος, κληνοποιῶν συγγενὸς ὅλας τὰς πληροφορίας, ἐθέσει καὶ ἄλλα ἔγγραφα ἀναφερόμενα εἰς αὐτό.
- 9. Πᾶς αὐτόπτος ἐγκλήματος πρακτομένου κατὰ τῆς δημοσίας ἀποστολῆς, τῆς ζωῆς, ἢ τῶν κτημάτων τῆς, ὄφειλε νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως εἰς τὸν Ἀστυνομικὸν τὸν ὅπου

τοῦ ἐγκλήματος, καὶ ἂν ἤξουρη, καὶ τὸ μέρος, ὅπου εὐρίσκειται ὁ ὑπόπτος.

10. Ὁ Ἀστυνομικὸς ἐξακριβίνει πρῶτον, ἂν ἡ κατηγορία εἴη βράβην, καὶ ἴσπυτα ἐγκαλεῖ.

11. Ἐξαιροῦνται, ὅσοι ἔχουν μὲ τὸν ὑπόπτον συγγένειαν μέχρι βραβυῦ κολώντος τὸν γάμον.

12. Ὅσοις ἐπέκει βλάβην προερχομένην ἀπὸ ἐγκλήμα ἢ πταίσμα, δύναται νὰ ἐγκαλέσῃ τὸν ἄλλο ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τοῦ τόπου, ὅπου ἐπράχθη τὸ ἐγκλημα, ἢ τοῦ τόπου τῆς δικαιοσύνης τοῦ ὑπόπτου, ἢ ὅπου οὗτος εὐρεθῆ.

13. Ὁ ἄδικος δύναται νὰ ἐγκαλέσῃ διὰ τὴν σύζυγόν του, καὶ ὁ ἐπίτροπος διὰ τὸν ἀνεκὸν ἐπιτροπεύομένον του.

**ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.
ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.**

Περὶ τῆς Διορθωτικῆς δικαιοσύνης.

14. Οἱ Εἰρηνοδίκαι κρίνουν τὰς παραβάσεις τῆς ἀστυνομικῆς εὐταξίας, καὶ τὰ λοιπὰ πταίσματα, κατὰ τὰ 32 καὶ 33 άρθρα τοῦ περὶ διοργανισμοῦ δικαστηρίων ὑπ' ἀρ. 8,268 Ἑφημερίδας.

15. Αἱ κλήσεις τοῦ Εἰρηνοδίκου γίνονται κατὰ ζήτησιν ἔγγραφον τῆς Ἀστυνομίας, ἢ τοῦ ἐνάγοντος.

16. Ἀντίγραφα αὐτῶν ἀρῶνται εἰς τὸν ἐγκαλούμενον, ἢ εἰς τὸν ἀντ' αὐτοῦ πολιτικῶς ὑπεύθυνον.

17. Ἡ κλήσις δὲν ἔχει ἐπὶ βία ἐπιβεβαιωμένη ὀλιγοπείραν τῶν ἐκδοθησάτων ὥρων, καὶ ἂν τύχη ἀπόστασις, αὐξάνεται ἀκόμη κατὰ τὸν περιοχόμενον εἰς τὸ 3 ἄρθρον τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας Πίνακα.

18. Ἀλλῶς, τῶν ἡμερῶν, ὅπου καὶ ἡ κατ' Ἑλλασίαν κρίσις εἶναι ἀνεκλήθη, ἢ ἀνεκλήθη, ἀνὰ τὴν ἑκάστην ἡμέραν, εἰμὲν ἀπὸ τῆς ἀποστάσεως καὶ τῆς ἀποστάσεως, ἢ ἀπὸ τῆς ἀποστάσεως.

19. Τὰ μέρη δύναται καὶ χωρὶς κλήσεων νὰ ἐμφανισθῶσι θεληματικῶς καὶ μετ' ἀπλῆν εἰδοποίησιν τοῦ Εἰρηνοδίκου.

20. Πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐμφανίσεως, ὁ Εἰρηνοδικὸς δύναται, κατὰ ζήτησιν τοῦ ἐνάγοντος, νὰ ἐπιπέσει τὰς ζημίας, καὶ νὰ κινήσῃ καταγραφὰς, ἐθέσεις, καὶ ἄλλας πράξεις απαιτούσας ταχύτητα.

21. Ἄν ὁ καλεσθεὶς δὲν ἐμφανισθῆ τὴν ὀρισμένην παρὰ τῆς κλήσεως ἡμέραν, κρίνεται κατ' Ἑλλασίαν.

22. Ἡ ἀνακοπὴ τῆς κατ' Ἑλλασίαν ἀποφάσεως γίνεται εἰς τὴν ἰδίαν γνωστοποίησιν τῆς ἀποφάσεως, ἢ δι' ἰδικιτέρας πράξεως γενομένης ἀπὸ τὸν ἀνακόπτοντα ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν μετὰ τὴν γνωστοποίησιν ταύτην.

23. Ἡ ἀνακοπὴ ἐπιφέρει δικαιοματικῶς κλήσειν εἰς τὴν πρῶτην συνεδρίασιν τοῦ δικαστηρίου μετὰ τὰς νομίμως προθεσμίας· ἀλλ' ἂν ὁ ἀνακόψας δὲν ἐμφανισθῆ, τότε λαγίζεσθαι ὡς μηδὲλας γενομένη.

24. Ὁ καλεσθεὶς ἐμφανίζεται προσωπικῶς, ἢ δι' ἰδικίου ἐπιτρόπου του.

25. Ἡ διαδικαστικὴ ἐκάστης ὑπόθεσις εἶναι δημοσία, ἀλλῶς καταντᾶ ἄκυρος γίνεται δὲ κατὰ τὴν ἐξῆς τάσιν.

26. Αἱ ἐθέσεις, ἂν εἶναι, ἀναγιγνώσκονται.

27. Ἄν ἡ Ἀστυνομία, ἢ ὁ ἐνάγων φέρου μαρτυρας, ὁ δικαστὴς τοὺς ἀκούει.

28. Ὁ καλεσθεὶς προτείνει τὰ δικαιολογητικὰ του, καὶ παραβάλλει τοὺς μάρτυρας του.

29. Ὁ ἐνάγων ἀνακεφαλαιοῖ τὴν ὑπόθεσιν συνοπτικῶς, ὁ δὲ καλεσθεὶς ἔχει νὰ κινήσῃ τελευταίως τὰς παρατηρήσεις του.

30. Ὁ Εἰρηνοδικὸς ἀναγιγνώσκει τὴν ἀπόφασιν εἰς τὴν ἰδίαν

συνεδρίασιν, κατ' ἢν ἐτελείωσεν ἡ διαδικαστικὴ, ἢ, τὸ πᾶν, εἰς τὴν ἐπιτροπὴν συνεδρίασιν.

31. Ἄν δὲν ἀποδείχθῃ πταίσμα, ἢ ἂν ὁ ὑπόπτος δὲν ἀποδείχθῃ ἐνοχος, τὸ δικαστήριον κρίνει τὴν κλήσειν καὶ ὅλα τὰ ἐπακόλουθα αὐτῆς, καὶ διακρίνει εἰς τὴν αὐτὴν ἀποφασιν τὰς περὶ τῶν ζημιῶν καὶ διαφόρων αἰτήσεις.

32. Ἄν ὁ ἐγκαλούμενος ἀποδείχθῃ ἐνοχος τοῦ πταίσματος, τὸ δικαστήριον ἐφαρμόζει τὴν ποινὴν, καὶ διακρίνει εἰς τὴν αὐτὴν ἀπόφασιν τὰς περὶ ἀποδοχῆς αἰτήσεις, καὶ τὰς περὶ ζημιῶν καὶ διαφορῶν.

33. Τὰ δικαστικὰ ἐξόδα εἶναι εἰς βάρος τοῦ καταδικαζομένου, καὶ ἐκκαθαρίζονται εἰς τὴν ἰδίαν ἀπόφασιν.

34. Ἐκάστη ἀπόφασιν καταδικτικῆς πρέπει νὰ εἶναι αἰτιολογημένη.

35. Γίνεται μνηστὴς εἰς αὐτὴν, ἂν εἶναι ἀνεκλήτος, ἢ ἐκκλητῆς.

36. Τὸ πρῶτον τῆς ἀποφάσεως, καταχωροῦμενον εἰς τὸ βιβλίον, θέλει ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν δικαστὴν ἐντὸς ἐκτελεσάτων ὥρων τὸ πολὺ· ἀλλῶς ὁ δικαστὴς δύναται νὰ ἐγκαλέσθῃ.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῆς ἐκκλήσεως τῶν ἀποφάσεων τοῦ Εἰρηνοδίκου.

37. Αἱ ἀποφάσεις τῶν εἰρηνοδικῶν ἐκκαλοῦνται, ἂν ἡ κρίσις εἶναι βαρυτέρη ἀπὸ πέντε ἡμερῶν φυλακῆν, ἢ ἀπὸ δύο ἡμερῶν ζήτησιν, ἢ ἂν ἡ ἀποκρίσις ὑπερβαῖν ταῖς ἐξ ἐπιπέρας ἐντὸς τῶν δικαστικῶν ἐξόδων.

38. Ἡ ἐκκλήσις ἀναβάλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων.

39. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ εἰρηνοδίκου ἐκκαλοῦνται ἐνώπιον τοῦ Πρωτοκλήτου δικαστηρίου· ἡ ἐκκλήσις γίνεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Εἰρηνοδίκου ἐντὸς τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν μετὰ τὴν γνωστοποίησιν αὐτῶν.

40. Τὸ Πρωτοκλήτων δικαστήριον κρίνει ἀνεκκλητῶς τὰς ἀποφάσεις τῶν εἰρηνοδικῶν δεδικασμένας ὑπόθεσιν, χωρὶς νὰ παραμαχθῆσιν δικαστὰς τοὺς παρόντες του, καὶ ἀποφασίζει διὰ τῆς πλειοψηφίας.

41. Κατ' αἰτήσιν τῶν μερῶν, οἱ ἴδιοι, ἢ καὶ ἄλλοι μάρτυρες ἔχουσι νὰ ἀκουσθῶσιν.

42. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις περὶ τῆς δημοσιότητος τῆς διαδικασίας, τῆς ρύσεως τῶν ἀποδείξεων, περὶ τοῦ τύπου καὶ τῆς ὑπογραφῆς τῆς ἀποφάσεως, ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὸν Πρωτοκλήτων δικαστηρίων τὴν διαδικαστικὴν, καὶ τὰς ἀποφάσεις διὰ τὰς ἐκκαλουμένας ὑπόθεσιν.

43. Αἱ παρεχόμενα εἰς τὰς διατάξεις ταύτας ποινὰ ἐπιβάλλονται εἰς τὸν γραμματέα καὶ τὸν Πρόεδρον μόνον.

44. Εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης τριμηναίως, οἱ Εἰρηνοδίκαι στέλλουσι εἰς τὸ Πρωτοκλήτων δικαστήριον τοῦ Τμήματος συνοφιν ὅσων ἀποφάσεων διορθωτικῶν ἐξέδοσαν εἰς τὸ διάστημα τῆς παρελθούσης τριμηναίως. Τὸ Πρωτοκλήτων δικαστήριον στέλλει ἐν ἰσῶν τῆς συνοφίσεως ταύτης εἰς τὸν δημοσίον ἀνακόπον τοῦ ἀνεκλήτου Κριτηρίου, ὅστις τὸ κατατίθει εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Κριτηρίου ταύτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῆς Ἐγκληματικῆς δικαιοσύνης.

45. Τὰ Πρωτοκλήτων δικαστήρια κρίνουν ἐκκλητῶς διὰ τὰ ἐγκλήματα.

46. Ὁ ἐγκαλὼν ὄφειλε νὰ ὁμολογήσῃ εἰς τὸν ἐγκαλεσένον του, ὡς τότε τῆς διαμονῆς του, τὴν πᾶσιν ὅπου συνεδρίαζε τὸ δικαστήριον.

47. Ἡ ἐκκλήσις γίνεται γραπτῆ, ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν

ἐγκαλούμενον, καὶ περιέχει ὅλας τὰς περιστάσεις. Οὕτω χρησιμεύει ὡς κατηγορία.

48. Εἰς πρῶτην κατηγορίαν ἐγκλήματος, τὸ Πρωτοκλήτων δικαστήριον διορίζει ἕνα τῶν συνδικαστῶν, ἢ πᾶν παρ' ἑαυτοῦ, ἐξεταστικὸν δικαστήριον.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν ἔργων τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ.

49. Ὁ ἐξεταστικὸς δικαστὴς συνάγει τὰ ἔργα τοῦ ἐγκλήματος, καὶ ὅσας πληροφορίας δύναται νὰ λάβῃ περὶ τοῦ ἀμαρτήσαντος.

50. Ἄν αἱ ὑπόψαι εἶναι βαρεῖαι, καὶ ὁ ὑπόπτος δὲν εἶναι παρών, τὸ δικαστήριον, κατὰ ζήτησιν αἰτιολογημένην τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ, ἐκδίδει ἐντάλμα συλλήψεως.

51. Ἄν αἱ ὑπόψαι δὲν εἶναι βαρεῖαι, τὸ δικαστήριον τὸν καλεῖ δι' ἐντάλματος ἐμφανίσεως.

52. Ἄν ὁ ἐγκαλούμενος ἐσυλλήθῃ ἐπ' αὐτοπόρῳ, ὁ ἐξεταστικὸς δικαστὴς τὸν ἐξετάζει, καὶ ἀναφέρει τὴν ἐξέτασιν εἰς τὸ δικαστήριον, τὸ ὅποιν δύναται νὰ ἐντείλῃ τὴν φυλάξιν, ἢ τὴν φυλάκωσιν του.

53. Πᾶν ἐντάλμα ἐμφανίσεως, ἢ συλλήψεως, πρέπει νὰ εἶναι αἰτιολογημένον, ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὸ δικαστήριον καὶ τὸν γραμματέα, καὶ ἐσφραγισμένον μετὰ τὴν σφραγίδα τοῦ δικαστηρίου. Ὁ ἐγκαλούμενος ἀνομιάζεται καὶ σημειοῦται εἰς αὐτὰ μετὰ τὴν δυνατὴν ἀκριβείαν.

54. Τὰ ἐντάλματα διευθύνονται ἀπὸ τὸ δικαστήριον εἰς τὸν Ἀστυνομικόν, καὶ ἐκτελοῦνται κατ' ὅλην τὴν ἐπιπέραν· δὲν ἐνεργοῦνται ὅμως τὴν νύκτα εἰς οἰκίαν, ἐκτὸς μόνον ἐν ζήτησιν ἢ ἐκτέλεσιν ἀπὸ τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ οἰκίᾳ, ὅπου εὐρίσκειται ὁ ἐγκαλούμενος.

55. Ὁ ἐγκαλούμενος ἐξετάζεται εἰς τὴν στιγμήν τῆς ἐμφανίσεως τοῦ περὶ πασῶν τῶν ἑως τότε γνωστῶν περιστάσεων, καὶ αἱ ἀποκρίσεις του γράφονται ἀκριβῶς.

56. Δύναται νὰ εἶναι παρών εἰς ὅλας τὰς ἐργασίας τοῦ δικαστοῦ.

57. Ἄν ὁ ἐγκαλούμενος δὲν θέλῃ ν' ἀποκριθῆ, σημειοῦται ἡ σιωπὴ του, καὶ ὁ δικαστὴς προχωρεῖ περαιτέρω.

58. Ἡ ἐξαγορεύσις ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν ἐγκαλούμενον ἂν δὲν ἤξουρη νὰ ὑπογράψῃ, γίνεται μνηστὴς ταύτου, καὶ ἀναπληρώνεται ἢ ὑπογράφῃ διὰ σημείου τοῦ σταυροῦ ἂν ἕως τὴν ἀποποιήσῃ, τοῦτο σημειοῦται.

59. Ἡ βία, ὁ φροβερσμός, καὶ τὰ ἀπατηλὰ ἢ παραπειστικὰ ἐρωτήματα, ἀπαγορεύονται.

60. Δύο μάρτυρες καλεσθέντες, ὁ εἰς ἀπὸ τῶν ἐγκαλουμένων, καὶ ὁ ἄλλος ἀπὸ τὸν δικαστὴν, εἶναι παρόντες εἰς τὴν ἐρωτηματοκρίσιν τῶν μάρτυρων, καὶ εἰς τὴν ἐθέσιν πάσης πράξεως, καὶ συνοπογράφου μετὰ τὸν ἐξεταστικὸν δικαστὴν.

61. Ἄν ὁ ἐγκαλούμενος δὲν ἐμφανισθῆ τὸν μάρτυρα του ἐντὸς ἐκδοθησάτων ὥρων ἀπὸ προσκλήθη ἐπὶ ταύτου, ὁ δικαστὴς προχωρεῖ περαιτέρω εἰς τὴν ἐξέτασιν.

62. Ἄν εἶναι ἀνάγκη, ὁ δικαστὴς συμπαραλαμβάνει εἰς τὴν ἐξέτασιν ἕνα, ἢ καὶ δύο δοκίμους, ἐμπείρους τῶν πραγμάτων, ὅσα ἀναφέρονται εἰς τὸ ἐγκλημα.

63. Ἡ ἐθέσις τῶν δοκίμων πρέπει νὰ εἶναι αἰτιολογημένη, καὶ ὑπογεγραμμένη παρ' αὐτῶν.

64. Ὁ ἐξεταστικὸς δικαστὴς καλεῖ διὰ τῆς Ἀστυνομίας τοὺς ἀναρωτησάτους εἰς τὴν ἐγκαλεσιν μάρτυρας, (καλοῦσθαι.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων.

65. Ὁ δικαστὴς ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ ἐντὸς τῶν ἐκτελεσάτων ὥρων, ἢ ἐντὸς τῶν ἐκτελεσάτων ὥρων, ἢ ἐντὸς τῶν ἐκτελεσάτων ὥρων, ἢ ἐντὸς τῶν ἐκτελεσάτων ὥρων.

66. Ὁ δικαστὴς ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ ἐντὸς τῶν ἐκτελεσάτων ὥρων, ἢ ἐντὸς τῶν ἐκτελεσάτων ὥρων, ἢ ἐντὸς τῶν ἐκτελεσάτων ὥρων, ἢ ἐντὸς τῶν ἐκτελεσάτων ὥρων.

67. Ὁ δικαστὴς ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ ἐντὸς τῶν ἐκτελεσάτων ὥρων, ἢ ἐντὸς τῶν ἐκτελεσάτων ὥρων, ἢ ἐντὸς τῶν ἐκτελεσάτων ὥρων, ἢ ἐντὸς τῶν ἐκτελεσάτων ὥρων.

68. Ὁ δικαστὴς ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ ἐντὸς τῶν ἐκτελεσάτων ὥρων, ἢ ἐντὸς τῶν ἐκτελεσάτων ὥρων, ἢ ἐντὸς τῶν ἐκτελεσάτων ὥρων, ἢ ἐντὸς τῶν ἐκτελεσάτων ὥρων.

69. Ὁ δικαστὴς ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ ἐντὸς τῶν ἐκτελεσάτων ὥρων, ἢ ἐντὸς τῶν ἐκτελεσάτων ὥρων, ἢ ἐντὸς τῶν ἐκτελεσάτων ὥρων, ἢ ἐντὸς τῶν ἐκτελεσάτων ὥρων.

Ἐξ ἰδίου ἑτέρου γράμματος, ἀπὸ τῶν περιχώρων τῆς Ἀττικῆς, αἱ Μαίον.

Τὴν 18 ὁ ἀρχηγὸς Βάσος Μικροδουλιώτης ἔφθασε μὲ τὸ στρατεύματός του καὶ ἐστρεφόμενος εἰς Χαλκίδα, διορίσθη παρὰ τοῦ Στρατάρχου νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ νὰ περῶσι καὶ συγκομίσωσιν εἰς τὸ φρουρίον τὰ γεννημάτα, ἐνταῦθα δὲ καὶ πρὸς ἀντιπερισπασμὸν τῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ Τούρκων, διὰ νὰ μὴν ὑπάγωσιν εἰς βοήθειαν τῶν Θησίων.

Τὴν 19 ἐν μέρος τοῦ στρατεύματος ἐκ 300 πεζῶν ματὰ τῶν ὀλίγων εὐρισκομένων ἵππων, ἠγούμενου αὐτοῦ τοῦ Καπετὰν Βάσου, κατέβησαν εἰς τὸ πεδῖον διὰ νὰ μάθωσι τὰ κατὰ τοὺς ἐχθροὺς· καὶ οἱ μὲν πεζοὶ ἐνέδρυσαν, οἱ δὲ ἵπποι ἐπροχώρησαν ἕως εἰς τὸ Μενιδίον. Κατανοήσαντες δὲ οἱ ἐν Μενιδίῳ ἐχθροὶ ἐξῆλθον κατὰ τῶν ἡμετέρων περὶ τοὺς 300 πεζοὺς καὶ τινες ἵππους, καὶ ἐγένετο ἡ μάχη. Οἱ ἐνεδρεύοντες Ἕλληνες ἦλθον τότε εἰς βοήθειάν μας, καὶ συγχρόνως ἦλθε καὶ εἰς τοὺς ἐχθροὺς βοήθεια, ἐκ τοῦ Μενιδίου καὶ τῶν Ἀθηνῶν, πεζοὶ καὶ ἵπποι, περὶ τοὺς 800. Ἡ μάχη διήρκει ἀπὸ τὸ γεῦμα ἕως ἑσπέρας· τρεῖς ὤρμησαν οἱ ἐχθροὶ καθ' ἡμῶν, καὶ τοὺς ἐδιώξαντες εἰς τὸ Μενιδίον, φονεύσαντες τρεῖς ἵππους παρικτὸς τῶν πεζῶν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΚΡΗΤΙΚΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ.

Δὲν ἔδωκε μικρὸν τοὺς κατοικοὺς χριστιανοὺς τῶν περὶ τὸ Ἡράκλειον ἐπαρχιῶν ἢ ζητηθεῖσα ἀπὸ μέρος τῶν ἐχθρῶν ἡσυχία των. Κατὰ τὴν 25 Μαρτίου οἱ ἐχθροὶ ὤρμησαν εἰς τὸ χωρίον Γέργερην, οἷτινες καταλαβόντες αἰφνιδίως τοὺς χριστιανοὺς εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοὺς ἐθανάτωσαν γενικῶς ὄλους, ἀνδρας, γυναῖκας καὶ παιδιὰ χωρὶς κάμμιαν διάκρισιν, καθὼς ἀκόμη καὶ τὸν ἱερέα ἱερούργοντα.

Ἀκολούθως διευθύνθησαν εἰς τοὺς Καλοὺς Λιμένας· καθ' ὁδὸν ὅσους ἀπαντοῦσαν, τοὺς ἐθανάτωναν κατέβησαν δ' εἰς τὸ Σκάλωμα Μέταλλα, ὅπου εὐρόντες ἐν Τυραϊκὸν πλοῖον τοῦ ὁποῖον ἀπὸ τρικυμίας εἶχε καταφύγει ἐκεῖ, τὸ συνέλαβον καὶ ἐφόνευσαν ὄλους τοὺς εἰς αὐτὸ ναύτας καὶ ἐπληρώσαντες τὸ πλοῖον ἀφ' οὗ τὸ ἐξεγύμνωσαν, τὸ ἔκαυσαν ἐκεῖ. Συναρπάξαντες δὲ τὰ ἑσθία καὶ τοὺς ἐκτύπησαν, ἐφόνευσαν τινὰς ἐξ αὐτῶν καὶ οὕτως τοὺς ἐπίασαν νὰ συμβῶσιν εἰς τὸ φρουρίον των.

Οἱ ἴδιοι Τούρκοι ἐφθάσαν ἐξαφνα τὴν νύκτα τῆς Κυριακῆς τοῦ πάσχα, καθ' ἣ ὥραν ἐώρταζον τὴν ἀναστάσιν τοῦ Κυρίου, εἰς τὸ χωρίον Μελαμπες· ἡ φυλακὴ ἡμῶν τῆς πόλεως τούτου τοῦ, ἐξεσκέπασεν, εἰδοποίησε τοὺς χριστιανοὺς καὶ ἐπῆραν ἀμέσως τὰ βουνὰ ἐγλύτωσαν τὸν θάνατον τῶν οἰκημάτων των ὅμως ἀφ' οὗ ἐξεγυμνώθησαν, ἐδόθησαν εἰς τὸ πῦρ ὅλα ἠρπάχθησαν δὲ καὶ σχεδὸν ὅλα των τὰ ζῶα ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς.

Εἰδοποιηθέντες δὲ περὶ τῶν τρεχόντων οἱ κάτοικοι τῶν πέριξ χωρίων, ἐσυνάχθησαν, τοὺς ἐκτύπησαν, τοὺς ἔτρεψαν μετ' ὀλίγον εἰς φυγὴν, τοὺς κατέδιωξαν ἕως εἰς τὸ Πετροκεφαλί φονεύσαντες τινὰς ἐξ αὐτῶν, καὶ παίοντες τοὺς ὄχι μόνον τὰ ὅσα ἀρπάζον λάφυρα καὶ ζῶα, ἀλλ' ἀκόμη καὶ τὰ περισσότερα ἑδικά των, καὶ οὕτως ἐπανῆλθον ἕκαστον μέρος εἰς τὰ ἴδια.

Ἡ θεία δύναμις ἐσῆθησεν ὥστε νὰ εὐρεθῇ εἰς τὰς πόλεις τῶν Καλῶν Λιμένων ἢ γολέττα τοῦ Ἀνδρία Πιπίου· ἀλλῶς ὅμως καὶ οἱ εἰς τὰ παράλια ταῦτα κατοικοῦντες χριστιανοὶ ἤθελον δοκιμάσει τὴν αὐτὴν μετὰ τοὺς κατοικοὺς τοῦ χωρίου Γέργερη τύχην, διότι ἐκεῖ διευθύνοντο, ἀλλ' ἡ εἰδησις ὅτι τὸ πλοῖον τοῦτο ἐφθάσεν ἐκεῖ, τοὺς ἔκαμεν ν' ἀλλάξουν δρόμον.

Ἐν ᾧ ἡ γολέττα αὐτὴ ἦτον εἰς τοὺς Καλοὺς Λιμένας, δηλ. πρὸς τὸ νότιον μέρος τῆς Κρήτης, ἐφθασε νὰ σταλῇ ἀπὸ Γραμπουσαν ἐν Ἰονικὸν πλοῖον κυβερνώμενον παρὰ τοῦ Κ. Αναστασίου Προγουλάκη Κυθηραίου, διὰ νὰ μεταφέρῃ ἀπὸ Ἀλμυρὸν ἐκεῖ μίαν ποσότητα ἐλαιολαδίου εἰς ἓνα Γάλλον ἔμπορον, τὸ ὁποῖον κατασχόντες εἰς τὴν ἐπιστροφὴν του τὰ Σουδανὰ πλοῖα, τὸ ἐπῆραν πλησίον τῆς παλαιᾶς Σούδας, ὅπου κατέσφαξαν ὅσους καὶ ἀνέβηρον μέσα εἰς αὐτὰ ἀνθρώπους, τὸ δὲ πλοῖον μετέφε-

ρον εἰς τὰ ἴδια χωρὶς κανὲν σέβας ὅτι τὸ πλοῖον καὶ οἱ ἀνθρώποι ἦσαν ὑπὸ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Μεγάλης Βρετανίας.

Εἰς τὴν Κνωσσὸν οἱ Τούρκοι καὶ οἱ Ἕλληνες εἶχον μίαν ἀμοιβαίαν συμφωνίαν διὰ νὰ μὴ ἐνοχλῇ τὸ ἐν μέρος τὸ ἄλλο, ἀλλ' ἐπιπεσόντες ἑξαφνα οἱ Τούρκοι κατ' αὐτῶν, τοὺς ἐξεγύμνωσαν καὶ ἠχμαλώτισαν ὅσους ἐδυνήθησαν.

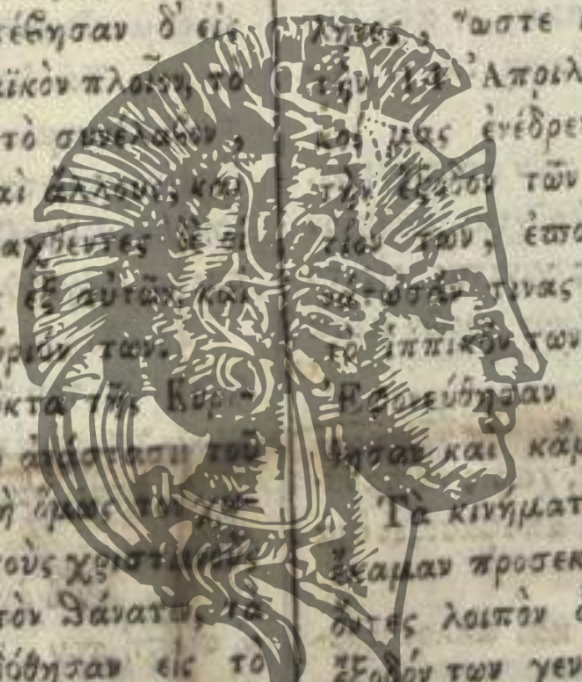
Οἱ εἰς τὰ Χανία ἐχθροὶ εἶχον ἀρχίσει πρὸ τινῶν ἡμερῶν νὰ κάμνουν ἀκαταπαύστους ἐπίδρομας ἐναντίον τῶν ἐδικῶν μας, καὶ μάλιστα διὰ νυκτὸς μετὰ τὰ ὅποια ἔχουν εἰς τὰ Χανία καὶ Σούδαν πλοῖα. Τὸ ἀκρωτήριο Σφαθῆ, τὰ παράλια τοῦ Ἀποκορώνου ὑπέφερον πολὺ ἐξ αἰτίας τῶν αἰφνιδίων τούτων ἐπίδρομῶν, ἕως οὗ ἀρχισαν νὰ τοὺς προσέχουν καὶ νὰ τοὺς διώκουν. Ἀπὸ τὴν ζῆρῶν ὡσαύτως ἐπέτυχον νὰ ἐπασχολήσουν κατὰ συνέχειαν τινὰ χωρὶα τῶν ἐδικῶν μας, ὡς τὸ Μόδι, Γεράνον, Λουτράκι, Ψαθογιάνον καὶ ἄλλα, ὅπου πλέον ἐπίασαν τὰ στενώματα τῶν διαφόρων δρόμων, καὶ καθ' ἡμέραν ἐνεδρεύοντες ἐσυλλάμβανον τοὺς τυχόντας διαβάτας χριστιανοὺς, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους ἄλλους ἐφόνευσαν, καὶ ἄλλους αἰχμαλώτιζον· ὄντες δὲ πλησίον τῶν ἐδικῶν μας τοὺς ἐσχολεύταν ἀκόμη καὶ εἰς καιρὸν τῆς νυκτός.

Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ χάσουν πλέον τὴν ὑπομονὴν οἱ Ἕλληνες, ὥστε καὶ ἀρχισαν νὰ τοὺς ἐδικῶνται. Κατὰ τὴν 13 Ἀπριλίου οἱ εἰς τὴν Μαλάκην φυλάττοντες ἐδίωξαν ἐνέδρυσαν τοὺς Τούρκους εἰς τὸν κάμπον· εἰς τὸν κάμπον τῶν ἐχθρῶν ἀπὸ τὰ Χανία ἐβρίθθησαν ἐναντίον των, ἐπολεμήθησαν μέχρι τῆς μεσημέρας· ἐθανάτωσαν τινὰς Τούρκους, τοὺς ἐπῆραν δὲ ἵππους ἀπὸ τῶν ἵππων των, καὶ οὕτως ἐπληρώθησαν εἰς τὰς θύρας τῆς φρουρίας δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐδικῶν μας δὲ τὰ ἐπῆραν καὶ κάμποσι.

Τὰ κινήματα τῶν ἐν Ἡρακλείῳ καὶ Κυδωνία ἐχθρῶν ἔκαμαν προσηκτικὸς τοὺς περὶ τὴν Ρεθύμνην ἐδικούς μας· ὄντες λοιπὸν ἀγρυπνεῖ ἐπέτυχον τοὺς ἐχθροὺς εἰς μίαν ἐξοδὸν τῶν γενομένην κατὰ τὴν 19 Ἀπριλίου, ἐπέπεσαν κατ' αὐτῶν, συνεπλάκησαν εἰς μίαν πεισματώδη μάχην, ἣ ἵποια διήρκετεν ὑπὲρ τὰς πέντε ὥρας, ἡ νικη τέλος πάντων ἐκλίεν εἰς τὸ μέρος τῶν ἐδικῶν μας, τοὺς ἔτρεψαν εἰς φυγὴν, τοὺς ἐδιώξαν καὶ τοὺς ἐκνήθησαν ἕως εἰς τὰς θύρας τοῦ φρουρίου τῆς Ρεθύμνης.

Εὐρήκαν μόνον εἰς τὸν κάμπον ἕως 80 φονευμένους, ἐλάσσωσαν ἱκανὸν πλῆθος, τοὺς ἐπῆραν ὑπὲρ τὰ διακόσια ἄλογα, ἡμίονους καὶ ὄνους· ἐξώγησαν μαζὶ μετ' ἄλλους καὶ ἓνα ἀρχηγὸν τῶν ἐχθρῶν, τοὺς ἐπῆραν δύο σημαίας, συνέλαβον καὶ τριάκοντα δύο γυναῖκας.

Εἰς τὴν μάχην ταύτην ἠρίστευσεν ὁ Κ. Ἰωάννης Καπετανόπουλος μετὰ τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἀξιωματικούς καὶ στρατιώτας, λείψανα τοῦ ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ ἀειμνήστου Χ. Μεγάλου Ἰταλιάνου σώματος· ἐφονεύθησαν τρεῖς ἀπὸ αὐτὸ τὸ σῶμα καὶ ἐπληρώθησαν ἑπτὰ. ἠρίστευσαν πρῶτον οἱ ἀκόλουθοι ὀπλαρχηγοὶ καὶ στρατιῶται τῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας Ρεθύμνης, ὁ Γεώργιος Κουτζούρης, Ἀναγνωστὴς Τρουλίσκος, Μιχαὴλ Ἀγγελιδάκης, ὁ Γεώργιος Σαλιθιανὸς, οἱ ὀπλισμένοι τοῦ χωρίου Ἀρκούδεας, τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, τοῦ Ζουρι, Μαλάκι καὶ ἄλλοι· ἐφάνθησαν δὲ μετ' ἐξωριστὴν ἀνδρίαν, ὁ Μανούσος Δελιγεωργιάκης, Σταμάτης Προυλίσκος, καὶ Γεώργιος Τζαγκαράκης, ἐφονεύθησαν δὲ ἐξ αὐτῶν τῶν σωμάτων ἐξ καὶ ἐπληρώθησαν ἱκανοί. (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ)

Αριθ. 41.
Έτους Δ.

Τιμή τῆς Συνδρομῆς
Ἔτησια, Τέσσαρα Δίστηλα 6
Ἑξαμηνιαία 3
Τριμηνιαία 1 1/2

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝῃ, ΤΕΤΑΡΤῃ, 29 ΜΑΪΟΥ 1829.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρ. 12,571. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐγκύκλιος.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Ἐκτάκτους Ἐπι-
τρόπους καὶ Προσωρινοὺς Διοικητάς.

Ἐπι Τουρκοκρατίας, καθὼς συμβαίνει καὶ εἰς πάλαι
ἡμετέρας ἀνδραγαθίας ἐνεργήσας Διοικήσεις, ἐπεκράτει
ἐπιβλαβῶν ἀπορροπῶν πικρῶν, ἧς δὲν εἶναι ἕνα
εἴμη μία ἀπὸ τὰς πολλὰς προφάσεις, διὰ νὰ γυμνασθῶν
ὁ δυστυχὴς λαός. Τὸ τοιοῦτον παράλογον ἔθος δὲν ἐπαύσε
καὶ μετὰ τὴν ἐπιπάτασιν, ἀλλ' ἐνεργεῖται κατὰ μέρος ἐπι-
τάς ἐκτελεστικὰς δυνάμεις τῶν κατὰ τοποὺς Διοικήσεων.
Καὶ ὅμως, ἀρ. ὡς, θεῖα ἀντιλήψει, τὸ μὲν μέγα μέρος τῆς
Ἐπικρατείας ἀπηλλάγη τῶν ἐχθρῶν, ἡ δὲ εὐταξία εἰσάγεται
εἰς τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα, κα. ἐπομένως οἱ τὸ κοινὸν ὑπὴρ-
ρετοῦντες πληροῦνται τακτικῶς ἀπὸ τὸ δημόσιον Ταμεῖον,
εἶναι διόλου ἀσύγγνωστον καὶ ἀσύμφωνον μὲ τὴν φιλό-
στοργον διάθεσιν τῆς Κυβερνήσεως νὰ τρέφουν καὶ νὰ
πληροῦν οἱ μόλις ἀπιζῶντες κάτοικοι τοὺς εἰς τὰς δια-
φόρους ὑπηρεσίας στελλομένους στρατιώτας, οἵτινες ἐπὶ
αὐτῷ τούτῳ λαμβάνουν μισθὸν ἀπὸ τὴν πατρίδα, καὶ διὰ
τοῦτο δὲν ἔχουν δικαίωμα ν' ἀπαιτοῦν καὶ ἄλλα παράνομα
δοσίματα ἀπὸ τὴν ἰδίαν πατρίδα, ἀπὸ τὸν λαὸν τῆς Ἑλ-
λάδος.

Ὅθεν διατάττεται, Κύριε, νὰ λάβῃς τ' ἀναγκαῖα μέτρα,
ὥστε νὰ παύσῃ τοῦ λοιποῦ. αἱ τοιαῦτα καταχρήσεις,
καὶ νὰ μὴν ἐπιφορτίζωνται οἱ πολῖται ἄδικα βάρη, ἀλλὰ
νὰ τιμωρῆται αὐστηρῶς ὁ ἀντιβαίων εἰς τὴν ἐνοιαν τῆς
παρούσης ἐγκυκλίου, τὴν ὅποιαν ὑπηγόρευσε ἡ δικαιοσύνη,
καὶ ἡ ὑπὲρ τῆς κοινῆς εὐδαιμονίας πρόνοια τῆς Κυβερνή-
σεως.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 18 Μαΐου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης
Γ. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.
Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἄρ. 12,576. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,
Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' Ἄρ. 10,926—ΚΣΤ' Ψηφί-
σματος,

Διατάττει.

1. Ὁρίζονται ἐκ τῶν τοῦ Ἐπιτροπικοῦ Συμβουλίου
καὶ ἀναρτῶνται τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον τῆς Ἀνακρί-
σεως τῶν ἀπορροπῶν τοῦ Θαλασσίου Δικαστηρίου:
1. Ἡ καπὸ Διοικήτριας Ἀ' Γραμματεὺς τοῦ ἐπι-
τροπικοῦ Γραμματοῦ τοῦ Πανελληνίου
2. Ἡ καπὸ Καλέτης Ἀ' Γραμματεὺς τοῦ ἐπι-
τροπικοῦ Γραμματοῦ
3. Ἡ καπὸ ἀνακρίσεως Περρῦκαν Ἀ' Γραμματεὺς τοῦ ἐπι-
τροπικοῦ Γραμματοῦ
4. Ἡ καπὸ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἐπιτροπῶν Γραμματεὺς τῆς
Κυβερνήσεως Κ. Σ. Τρικούρης,
καὶ τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Μέλος τοῦ Γενικοῦ Φροντι-
στηρίου Κ. Α. Μαυροκορδάτος.
2. Ὁ ὑπογραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κ. Σπυρίδων
Σκούφος, διορίζεται Γραμματεὺς τοῦ Ἀνωτάτου Συμ-
βουλίου τῆς Ἀνακρίσεως.
3. Ἡ Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 18 Μαΐου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης
Γ. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.
Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἄρ. 6,128. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ

Πρὸς τοὺς Δασμοτελῶνας τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐπιθυμοῦσα ἡ Κυβέρνησις, ἡ εἰσπραξίς τῶν δα-
σιῶν καὶ τελωνίων νὰ γίνεται κατ' ἀκρίβειαν καὶ
κατὰ τὰς δοθείσας ὑμῖν ὁδηγίας, προσέκαλεσε τὴν
Ἐπιτροπὴν ταύτην διὰ τοῦ ὑπ' Ἄρ. 12,594 διατάγ-
ματος νὰ σᾶς ἐκκαλέσῃ εἰς τὰ καθήκοντά σας.
Διατάττεσθε λοιπὸν νὰ ἐπιγυμνήτε εἰς τὰ χρέη.